

(91) — Ποίημα έρωτικόν λεγόμενον 'Έρωτόκριτος' συντεθὲν ἀπὸ τὸν ποτὲ εὐγενέστατον Βιτζέντζον τὸν Κορνάρων, ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Σιτίας τοῦ νηοίου τῆς Κρήτης· ἀψλζ'. 'Ενετίησι 1737. 'Εν τῇ τυπογραφίᾳ 'Αντωνίου τοῦ Βόρτολι, εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ ποίημα τοῦτο εἶναι γεγραμμένον εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον τῶν Κρητῶν, καὶ θεωρεῖται ὡς ὁ 'Όμηρος τῆς χυδαϊκῆς φιλολογίας, κατὰ τὴν παρατήρησιν τοῦ Α. Κοραῆ ἐν τῷ συγγράμματί του *Επιστολῶν 'Απάνθισμα*, Μέρος Β'. 'Αθήναι, 1839, σ. 220. 'Επομένως ὁ Έρωτόκριτος μετετυπώθη πολλάκις ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ Βόρτολι. 'Αγνοῶ τὴν χρονολογίαν τῆς Α' ἐκδόσεως παρατηρῶ μόνον, ὅτι εἰς τὴν ἀνὰ χειρὰς μου ἔκδοσιν τοῦ 1748 ἔτους ὁ τυπογράφος Βόρτολις, μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν, σημειῶνει. *«Τῶρα τὴν τετάρτην φορὰν μὲ πολὺν κόπον καὶ ἐπιμέλειαν τυπωμένον καὶ διορθωμένον.* Παρατηρῶ ἐπίσης, ὅτι εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος ἀναγινώσκονται εἰς τὸ ἀπλούστερον αἱ λέξεις *συνθεμένον ἀντὶ ποίημα συντεθὲν, καὶ εἰς τὴν Βενετίαν, εἰς τὴν τυπογραφίαν 'Αντωνίου τοῦ Βόρτολι, 1748, ἀντὶ 'Ενετίησιν* κτλ. Μετετυπώθη ὡσαύτως παρὰ τῷ τυπογράφῳ Νικολᾶω Γλυκεῖ τὸ 1789, 1803, 1813, καὶ 1819 ἔτος.

(92) — Βίος Πέτρου τοῦ Μεγάλου, Αὐτοκράτορος 'Ρωσσίας, συλλεγείς ἐκ διαφόρων ὑπομνημάτων ἐν Γαλλίαις καὶ 'Ολλανδίᾳ ἐκδοθέντων, καὶ εἰς δύο τόμους διαιρηθείς. Νῦν πρῶτον μεταφρασθεῖς ἐκ τῆς 'Ιταλικῆς εἰς τὴν ἀπλῆν 'Ρωμαϊκὴν διάλεκτον μετὰ προσθήκης· ἐπιμελεία δὲ πλείστη διορθωθείς παρὰ τοῦ Κυρίου 'Αλεξάνδρου Καγκελαρίου. 'Ενετίησιν, ἀψλζ'. 'Εν τῇ τυπογραφίᾳ Σάντου Πέκορα, εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ συγγραφεὺς ἰταλιστὶ τὴν βιογραφίαν ταύτην εἶναι ὁ ἐκ Ζακύνθου *'Αντώνιος Κατήφορος, ἀρ καὶ ἀνάγνωμος, δι' αἰτίας αὐτῷ γνωστάς,* ὡς ὁ ἴδιος γράφει ἐν τῷ προοιμίῳ του. Ἐξεδόθη ἰταλιστὶ πρῶτον κατὰ τὸ 1736, καὶ ἐκ νέου κατὰ τὸ 1748.

